מרובה פרק שביעי בבא קמא

והא כי אמא וכו'. ומתניתא הוא תיובתא דקתני עשרה ומו לא ור' יוחנן אמורא הוא וקשיא ליה מתניתא: **רבי יהושע בן לוי.** אמוראי הוא ולא מתניתא דרבי יהושע בן לוי אמורא הוא ורבי יוחנן פליג עליה: **ומכבסים.** כגדיהם לכבוד שבת: **ומולכים שוס.** לקמן מפרש טעמא: **ושמא אמה מטבמא.** ביום שהיא צריכה לאפות ואופה שחרית כדמפרש שהיא פת מצויה לעני המחזר: **סיגר.** דוגמת מכנסים קטנים: **כאשה חופפת.** במקרק ביום טבילתה משום חציצה. לקמן פריך הא לאורייתא היא: **רוכלין.** מביאים בשמים לנשים להתקשט בהם: **מחזירין בעיירות.** ולא יוכלו בני העיירות לעכב עליהם: **משוס יושבי קרנות.** יושבי חניות כל ימות החול עוסקין בסחורה ואין קורין בשני וכמחצי תקון בגייהו קריאה ימיה: **רשומות.** מקלאות: **עשרה בטלנין.** בני אדם בטילים בטלין (ג) ולבא קודמין לבית הכנסת כדי שיהיו מצוין עשרה לעת התפלה ומתפרנסים משל צבור: **משוס עונה.** שמלות עונה בגילי שבת כדרך יהודה והשוס מרבה את הזרע כדלקמן: **משחין.** מחמם את הגוף: **מכנים את האהבה.** מתוך שמשמח את הלב: **משוס צניעותא.** להתרחק מן העבירה: **בשרו כמים.** משמע שיגע בשרו למים: **דמאום.** מלוכלך:

תפיפה

והא כי אתא ר' אבין א"ר יוחנן [א]אחד אילן הנוטה לתוך שדה חבירו ואחד אילן הסמוך למצר מביא וקורא שעל מנת כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ אלא מאן תנא עשרה תנאין שהתנה יהושע ר' יהושע בן לוי הוא רב גביהה מבי כתיל מתני לה בהדיא ר' תנחום ור' בריים אמרי משום זקן אחד ומנו ר' יהושע בן לוי עשרה תנאין התנה יהושע: עשרה תקנות תיקן עזרא שקורין במנחה בשבת וקורין בשני ובחמישי ודנין בשני ובחמישי ומכבסים בחמישי בשבת ואוכלין שום בערב שבת ושתהא אשה משכמת ואופה ושתהא אשה חוגרת בסינר ושתהא אשה חופפת וטובלת ושיהו רוכלין מחזירין בעיירות [ב]ותיקן טבילה לבעלי קריין: שיהו קוראין במנחה בשבת משום יושבי קרנות: ושיהו קוראין בשני ובחמישי עזרא תיקן והא מעיקרא הוה מיתקנא דתניא [ג]וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים דורשי רשומות אמרו [ד]אין מים אלא תורה שנאמר [ה]הוי כל צמא לכו למים כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה [ו] נלאו [ז]עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה [ח]מעיקרא תקנו חד גברא תלתא פסוקי אי נמי תלתא גברי תלתא פסוקי כנגד כהנים לוים וישראלים אתא הוא תיקן תלתא גברי ועשרה פסוקי [ט]כנגד עשרה בטלנין: [י]ודנין בשני ובחמישי דשביחי דאתו למקרא בסיפרא: [יא]ושיהו מכבסין בחמישי בשבת משום כבוד שבת: ושיהו אוכלין שום בע"ש משום עונה דכתיב [יב]אשר פריו יתן בעתו [יג]וא"ר יהודה ואיתימא רב נחמן ואיתימא רב כהנא ואיתימא ר' יוחנן [יד]זה המשמש מטתו מע"ש לע"ש ת"ר חמשה דברים נאמרו בשום משביע ומשחין ומצהיל פנים ומרבה הזרע והורג כנים שבבני מעיים וי"א מכנים אהבה ומוציא את הקנאה: [טו]ושתהא אשה משכמת ואופה כדי שתהא פת מצויה לעניים: ושתהא אשה חוגרת בסינר משום צניעותא: [טז]ושתהא אשה חופפת וטובלת דאורייתא היא דתניא [יז]ורחץ את בשרו במים [יח]שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים את בשרו את הטפל לבשרו ומאי ניהו שער אמרי דאורייתא לעיוני [יט]דלמא מיקטר אי נמי מאום מידי משום חציצה ואתא

המצעיים בכעס הו"מ למיכתב כרתשוים וכתיב כימים לומר כימים ולא כליות ומי לחך דרשה לחודא אמת ה"ל למיכתב ואנכי עמדתי בהר מ' יום ומו לא וא"ת ונסוף כי מצא כתיב ויהי שם עם ה' מ' יום ומ' לילה ובלוחות אחרונות כתיב וי"ל דאימים שהתפלל קאי ולפי שלא פי' מעשה דאולי אכפרה בעד חטאתכם כמה עמד משה בתפלה מפרש לה הכא והא דכתיב בתר הכי ויכתוב על הלוחות היינו אחר אותם מ' יום ומ' לילה דאותם אחרונים היו מסיריים לילה וא"ת בשלמא לר' יוסי דאמר בשבת פרק רבי עקיבא (דף פז:) (ג) דסיון דהיה שתא הוה בחד בשבת ניחא דעבה בה' לפי חשבון דאחד מלא ואחד חסר דיום ל' בחד יום ה' הוה אבל לרבנן דאמרי דביום ב' הוה ר"ח סיון נמצא יום ל' בחד ביום ו' אם לא נאמר דלרבנן בי"ז בתמוז שרף את העגל ודן המוטאים ובו ביום עלה וביום כ"ח בחד ירד בהשכמה ופסל לוחות ובכ"ט בחד שהיה יום ה' עלה או נאמר שכ"ט בחד ירד ובו ביום עלה ונאמר שהיה אב חסר כדי שיבא יום הירידה ביום"כ כדאמר בים נוחלין (ב"ב דף קכא.) שבו ניתנו לוחות אחרונות אבל לפי מדרש תנחומא(ט) שאומר דבי"ז בתמוז ירד ובי"ח בו שרף את העגל ודן את החוטאים ובי"ט עלה ונמצא יום עלייה של מ' אחרונים (י) בחד בחלול לא יבא בה' לא לרבנן ולא לר' יוסי וגם לא תמצא הירידה ביום הכפורים אם לא נאמר דעבריה נחלול: [ועי' תוס' שבת פט. ד"ה לפיך]: **ודנין** בב' ובה'. וא"ת והלא קודם תקנת עזרא היו בית דין קבועין בכל יום כדאמר בכתובות (דף ג. ושם(יא)) א"כ מה תיקן עזרא וכי תיקן שלא יהו קבועין אלא בב' ובה' ואומר (יב)ר"ת שלא היו קבועין תחילה בכל יום אלא בעיר אחת והוא תיקן בכל עיר ועיר בב' ובה':

ושתהא אשה חופפת. תור"ת שלא תיקן חפיפה אלא בראש וכן משמע מדקאמר בסמוך דאורייתא דאמא מקטר וחפיפה נמי לא שייכא אלא בראש כדתנן בנזיר (דף מג.) נזיר חופף ומפספס אבל לא סורק אבל בשאר הגוף שייך לשון הדחה כדאמרינן בפרק בתרא דנדה (דף סו: ושם(יב)) לעולם ילמד אדם בתוך ביתו שהרא אשה מדיחה בית קמטיה במים ומהתם נמי משמע דבשאר הגוף אין צריך הדחה אלא דוקא בית קמטיה אף על גב דאיכא למימר דבית קמטיה נקט לרבותא דאע"ג דביאת מים לא בעינן רחוי לביאת מים בעינן מכל מקום מדלא קאמר אפילו קמטיה משמע דוקא לקמטיה ולא בשאר הגוף והיינו דדודי חסרת כו' (שם דף פח.) אף על פי שאין חוכה היתה רגילה לרחוץ כמו שנוהגין גם עכשיו לרחוץ כל גופה במים חמין: [ועי' תוספות נדה סו: ד"ה אם]:

אתא

מסורת הש"ס

(א) ב"מ מ:, ב) נדרים כב:, ג) [לעיל ח. ע"ז ה:], ד) [מגילה כח:], ה) משלי סב: [פ"ס], ו) שיר"ר ד: קוהלת ו. [וש"נ], ז) במדבר תנחומא בפסוק וה' התנצל על מדוש כ"כ הרוקח [וכן בתנחומא טוכר], ח) [פ' תשא וש"ס הישנ], ט) [ד"ה שבמי], י) בי רש"ל ר"ר, כ) [ד"ה אם].

תורה אור השלם

1. וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם:
שמות טו כב
2. הוֹי כָּל צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ כָּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וַאֲכֹלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ בְלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב:
ישעיהו נה א
3. וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ:
תהלים א ג
4. וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שַׂעְרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זְקָנוֹ וְאֶת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת כָּל שְׂעָרוֹ יִגְלַח וְכִבַּס אֶת בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר: ויקרא יד ט

הגהות הב"ח

(א) גמ' אלא תורה מיד נלמ: (ב) רש"י ד"ה עשרה וכו' לגרבי לטר וקודמין לבא לבית הכנסת: (ג) תוס' ד"ה כמי וכו' פ' ר' עקיבא דר"ח סיון דהכיא: (ד) בא"ד מ' אמרוים באחד בתלנ:

עין משפט נר מצוה

קטא א מיי' פ"ב מהל' נכסים הלכה יא סמג עשין קלט:
קסב ב מיי' פי"ב מהל' תפלה הלכה ט סמג עשין כה טוש"ע א"ח סי' לג: סעי' ה וסי' קלה סעיף ה:
קסג ג מיי' שם סמג שם:
קסד ד סמג עשין כה טוש"ע א"ח סי' ה וסי' ה:
קסה ה מיי' פ"ל מהל' שבת הלכה ג סמג שם טוש"ע א"ח סי' רמכ:
קסו ו מיי' פי"ד מהל' מחשת הלכה ח סמג לאוין פא טוש"ע א"ח סי' עו סעיף ב וטוש"ע א"ח סי' רמ סעיף ה:
קסז ז מיי' פכ"ל שם הלכה ה סמג עשין עה:
קסח ח מיי' פ"ב מהל' מקואות הלכה טז סמג לאוין קיא טוש"ע י"ד סי' קלט סעיף ה:
קסט ט מיי' שם פ"א הלכה יב סמג עשין רמה טוש"ע י"ד סי' קלא סעיף ה:
קע י מיי' פ"ב שם הלכה טו טוש"ע שם סעיף ה:

מוסף רש"י

הנטה. טפו, לתוך שדה חבירו (ב"ב כז:). שעל מנת כן הנחיל יהושע. התנה עמהם שלא יקפידו על כך (שם). מע"ש לע"ש. שהוא ליל תענוג וסכיסה והגלת הגוף (כתובות סב:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com